

УДК 33.334.7

Шапаренко А.А.,

ЕО-301, ФЕтаУ

Науковий керівник – Красножон С.В.,

к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Венчурні інвестиції. Український досвід

В Україні венчурне підприємництво зародилося під час економічних реформ при переході на нові організаційно-правові форми підприємницької діяльності в інноваційній сфері. При цьому сутність венчурного фонду в Україні відрізняється від загальноприйнятого у світі. У нашій державі під цим поняттям вважають специфічний інститут спільного інвестування (далі — ІСІ), правила формування, існування та закриття якого включено у загальні правила діяльності ІСІ та компаній з управління активами. У 1998 році за пропозицією Європейської асоціації венчурного капіталу при Українській асоціації інвестиційного бізнесу (УАІБ) була відкрита секція венчурного інвестування [2]. Правову базу функціонування вітчизняних венчурних фондів було закладено у 2001 році, коли почав діяти Закон України «Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні фонди)» [1].

За офіційними даними, ринок венчурного капіталу в Україні сьогодні становить приблизно 400 млн дол. США, а найбільш великими компаніями є Western NIS Enterprise Fund (150 млн дол. США), Sigma Blazer (100 млн дол. США), Baring Vostok Capital Partners (400 млн дол. США), Commercial Capital Group (200 млн євро) та інші. [3]

За 2016-й інвестиції у фінансові стартапи потроїлись і досягли \$12,21 млрд і відбулося близько 45–50 публічних угод у секторі ІТ і раундів венчурного фінансування, при цьому їх загальний обсяг склав близько 18–20

млн дол. США. Для порівняння: у 2013 році проведено близько 60–70 трансакцій, а сукупний обсяг інвестицій перевищив 40 млн дол. США. У 2015 році стартап Petcube привернув 1,1 млн.дол.США від AVentures Capital та Almaz Capital, відбувся продаж проекту Lookery Snapchat за 150 млн, з'явилися міжнародні інвестори (наприклад, купівля фондом Сороса частки у лідируючій аутсорсинговій компанії Ciklum), інвестиції Horizon Capital в Rozetka тощо [2]. В Україні створені такі локальні венчурні фонди, як «TA VenturesCapital», «Chernovetskyi Investment Group», «DekartaCapital», «TA Venture», «VostokVentures», які є основними інвестиційними гравцями на ринку стартапів. Більшість з них вкладають кошти в інноваційні стартапи у сфері WEB 2.0, причому не тільки в Україні, а й у країнах СНД, Європи і США. В 2014 році в Україні було започатковано UVCA — Українська асоціація венчурного капіталу та прямих інвестицій, що набула членства в EVCA (Європейської венчурної асоціації), UAngel — Українська асоціація бізнес ангелів. Венчурні фонди «RunaCapital» і «AlmazCapital», «TA Venture» та інноваційний парк «BIONIC Hill» оголосили про створення грантового фонду «Global Technology Foundation», який надаватиме кошти перспективним українським ІТ-проектам і технологічним проектам у таких швидкозростаючих галузях як розробка програмного забезпечення, інтернет-технологій і мобільних додатків та планує видавати 10–12 грантів щорічно по 240 тис. грн. на один проект. [3]

Венчурне інвестування в Україні не набуло широкого розповсюдження через нерозвиненість інноваційних проектів та фондового ринку, нестачу висококваліфікованих працівників, фінансову неграмотність населення. Але незважаючи на нерозвиненість венчурного бізнесу, Україна має перспективи у даній сфері, насамперед через наявність галузей, що мають потенціал зросту й велику кількість перспективних проектів, які потребують фінансування і є потенційно вигідними для венчурного інвестора. Тому державі необхідно виробити політику стимулювання венчурного фінансування, взяти на себе ризики впровадження інновацій та вдосконалити законодавство зі

стимулювання інноваційної діяльності. Для нагромадження в Україні необхідної кількості венчурного капіталу необхідно реформувати національну економіку: стимулювати підприємницьку інноваційну діяльність; сформувати повноцінну інноваційну інфраструктуру; розвивати фондовий та страховий ринки, банківську систему; забезпечити належні умови для ефективної діяльності приватних інвесторів (бізнес-ангелів, венчурних фондів). Це створюватиме умови для розвитку різних форм венчурного інвестування та спрямування венчурних інвестицій у наукоємні, високотехнологічні виробництва.

Список використаних джерел:

1. Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди): Закон України від 15 бер. 2001 р., № 2299-III // Відомості Верховної Ради України. — 2001. — № 21.
2. Товмасян В.Р. Проблеми розвитку венчурного інвестування в Україні / В.Р. Товмасян // Економіка та держава. — 2015. — № 2. — С. 152–156.
3. Шатирко Д.В. Оцінка світового досвіду венчурної діяльності та його адаптація до реалій української економіки / Д.В. Шатирко // Економіка. Управління. Інновації. — 2016. — Випуск № 1 (13).

УДК 33.336.24

Шевченко В.В.,

ЕО-301 , факультет економіки та управління

Науковий керівник – Красножон С.В,

к.е.н., доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Банківські інновації: суть та необхідність

Розвиток бізнес-систем в Україні поступово привів ринок до потреби конкурувати не лише шляхом проведення ефективних рекламних кампаній, а